

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812216536
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812216536.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Ivety Martinákovovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci navrhovateľky Mgr. B. Z., bytom O., L. č. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Z. E., advokátom so sídlom O., G.. A. č. XX, proti odporcovi E. Z., bytom Y. č. XXX, zastúpeného JUDr. M. A., advokátom so sídlom G. P., ul. I. č. XXX, o určenie manželského výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. decembra 2012, č.k. 8P/111/2012-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeňuje takto:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80 Eur mesačne s účinnosťou od 01.10.2012 do 05.02.2013.

Zročné výživné za dobu od 01.10.2012 do 05.02.2013 vo výške 333,33 Eur sa odporcovi p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 80 Eur vždy do 15-teho dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Prievidza súdny poplatok vo výške 19,50 Eur, do troch dní.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť platiť na výživu navrhovateľky z titulu manželského výživného mesačne výživným v sume 80 Eur, počnúc 01.10.2012, mesačne vždy vopred k rukám navrhovateľky, najneskôr do piateho dňa bežného mesiaca. Nedoplatok na výživnom z titulu určenia výživného za dobu od 01.10.2012 do 31.12.2012 v sume 240 Eur uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 40 Eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná počnúc právoplatnosťou rozsudku. V zvyšujúcej časti návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Prievidza súdny poplatok vo výške 57,60 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účastníci konania sú manželia, pričom ohľadom hmotnej a kultúrnej úrovne oboch manželov platí, že táto úroveň by mala byť v zásade rovnaká. V súčasnej dobe účastníci ako manželia už nežijú v spoločnej domácnosti, pričom prebieha ich rozvodové konanie a za príčinu rozvratu vzťahov v manželstve považuje každý z manželov svoje tvrdenia. Kým odporkyňa uvádza to, že odporca sa nevedel osamostatniť od svojich rodičov, ku ktorým

chodil aj po odsťahovaní sa do bytu, bol ku nej agresívny a kričal na ňu, odporca uvedené popiera a situáciu v manželstve riešil podaním návrhu na rozvod manželstva. Za tohto stavu nie sú prekážkou určenia manželského výživného dobré mravy v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine, pretože je evidentné, že na rozvrate vzťahov v manželstve sa aktívne podieľajú obaja účastníci. Navrhovateľka zostala bývať v byte s dieťaťom, celodenne sa o neho stará, nemožno preto od nej požadovať, aby nastúpila vzhľadom na vek dieťaťa do zamestnania a zlepšila si svoju finančnú situáciu ako to tvrdí odporca. Navrhovateľka celý svoj príjem spotrebuje na splátku hypotekárneho úveru, následne musí príjem na účte dopĺňať ešte o splátku 45 Eur na kúpu auta. Takto mesačne musí zaplatiť 240 Eur, pričom týmto financuje veci patriace do BSM. Za tohto stavu zostáva navrhovateľka bez príjmu, pritom žije s dieťaťom sama a stará sa tak o svoje potreby, ako i dieťa a finančne jej musia pomáhať príbuzní. Odporca sa v takejto situácii nenachádza, pretože má pravidelný príjem z pracovného pomeru 641 Eur. Je nesporné, že z tohto príjmu za mesiace september, október, november 2012 uhradil výdavky na bývanie v byte, v ktorom žije navrhovateľka mesačne vo výške približne 180 Eur. Ďalším jeho výdavkom sú náklady na pohonné hmoty na cestovanie do zamestnania 60 Eur mesačne, pričom cestuje autom, ktoré patrí jeho rodičom. Mesačný výdavok na školné má vo výške 60 Eur a výdavky na cestovanie do školy do Topoľčian priemerne vo výške 40 Eur. I po zohľadnení primeraného príspevku rodičom za bývanie v ich dome a výživného na maloleté dieťa, ktoré súd následne určí, musí byť v schopnostiach a možnostiach odporcu prispievať na výživu navrhovateľky aspoň sumou 80 Eur mesačne. Keď sa zohľadní z príjmu odporcu 641 Eur zaplataenie nájomného 180 Eur, výdavkov na cestovanie do zamestnania 60 Eur mesačne, školného 60 Eur, cestovných výdavkov do školy 40 Eur, príspevku rodičom 65 Eur, zostáva odporcovi k dispozícii suma približne 240 Eur, pričom navrhovateľke nezostáva príjem žiadny a táto sa ešte stará aj o domácnosť, ktorú si účastníci založili v byte v Prievidzi. Z tejto sumy i s prihliadnutím na prípadné výživné na maloleté dieťa je otec povinný prispieť na navrhovateľku mesačne sumou 80 Eur, pretože za tohto stavu by sa vyrovnala hmotná úroveň oboch účastníkov. Súd prvého stupňa určil počiatok určenia manželského výživného od 01.10.2012, pretože navrhovateľka v mesiaci september 2012 vybrala z účtu odporcu sumu 200 Eur, ktorú použila na bežné výdavky a v tomto mesiaci odporca taktiež uhradil výdavky na bývanie. V mesiaci október 2012 však na výživu navrhovateľky odporca neprispel, nákup v sume 54 Eur bol určený predovšetkým na výdavky na dieťa. Výživné za mesiace október, november, december 2012 v sume 240 Eur súd v zmysle § 160 ods. O.s.p. povolil odporcovi splácať po 40 Eur mesačne s prihliadnutím na výšku jeho príjmu a výšku nedoplatku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení. Navrhovateľka je osobne oslobodená od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, preto je súdny poplatok vzhľadom na výsledok konania povinný zaplatiť odporca, a to v súlade s položkou č. 8 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a § 7 ods. 5 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení. Výška poplatku predstavuje 2% z trojnásobku ročného plnenia, t.j. sumu 57,60 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhala sa jeho zmeny tak, že odporcovi bude uložená povinnosť platiť jej výživné manželky mesačne v sume 130 Eur, počnúc dňom 11.09.2012. Poukázala na to, že jediný príjem má dávky v materstve vo výške 194 Eur a vďaka odporcovej šikovnosti pri zobrať úveru na byt 42.900 Eur ju donútil, že splátky vo výške 192,10 Eur sú z jej dávok v materstve, pričom tieto splátky spláca na nehnuteľnosť, ktorá patrí do masy BSM. Takisto spláca úver na osobné motorové vozidlo vo výške 43,37 Eur, takže nebyť pomoci jej matky by tieto úvery asi ťažko splácala. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia vychádzal z toho, že odporca jej prispieva na náklady spojené s úhradou bývania v sume 146,05 Eur, poukázala na to, že odporca môže túto finančnú čiastku prestať platiť z mesiaca na mesiac. Súd prvého stupňa na jednej strane správne nezohľadnil poistenie v prospech maloletého vo výške 22 Eur mesačne, ale na druhej strane uveril odporcovi a zohľadnil, že rodičom prispieva na náklady na bývanie sumou 65 Eur, že náklady na dopravu do zamestnania, čo predstavujú pohonné hmoty vo výške 60 Eur, keď tento do roboty na aute nechodí sám, ale spolu so svojim otcom a ďalšou osobu, takže určite si tieto náklady delia. Poukázala na to, že odporca je členom rôznych hudobných zoskupení, hráva na rôznych vystúpeniach a spoločenských udalostiach a domnieva sa, že z tejto činnosti má príjem. Domnieva sa, že odporcovi zostáva k dispozícii približne suma 400 Eur, v čom sú zahrnuté aj finančné prostriedky za jeho hrávanie na svadbách.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že navrhovateľka počas prvostupňového konania nenamietala a neuvádzala skutočnosti, ktoré uvádza v odvolaní. Uviedol, že rozsudkom Okresného

súdu Prievidza zo dňa 31.01.2013, č.k. 6P/125/2012 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Počas celej doby spolužitia platil a stále platí náklady na byt, v ktorom býva výlučne navrhovateľka. Ďalej poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 05.02.2013, č.k. 10P/111/2012 bola schválená rodičovská dohoda o výživnom na maloleté dieťa, podľa ktorej je povinný za čas od 01.09.2012 do rozvodu manželstva prispievať na dieťa sumou 100 Eur mesačne. Prvostupňový súd opomenul zohľadniť skutočnosť, že do konca mesiaca november 2012 spláca úver od spoločnosti Quatro a až do tohto obdobia mu po zaplatení všetkých nevyhnutných výdavkov nezostávala žiadna suma.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2, v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojil dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolacie námietky navrhovateľky sú totožné s námietkami uplatnenými navrhovateľkou pred súdom prvého stupňa a tieto námietky nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

K námietkam navrhovateľky uvádzaným v odvolaní, odvolací súd poznamenáva nasledovné.

Rozsah vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, teda vzájomné vyživovacie povinnosti trvajúce po celú dobu existencie manželstva tak ako je to upravené v ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, určí súd vtedy, ak niektorý z manželov túto povinnosť dobrovoľne neplní buď vôbec, alebo v dostatočnej miere na návrh druhého manžela tak, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Zmyslom návrhu na určenie výživného je teda vyrovnanie rozdielnej životnej úrovne manželov. Pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti manžela sa vychádza zo všeobecných hľadísk uvedených v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda sa prihliada i na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených hľadísk, nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmu, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa v danej veci správne posúdil, že dôvod rozhodnutia o výživnom navrhovateľky je daný, keďže mal za preukázané, že odporca si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke riadne neplnil. Za správnu považuje aj určenú výšku výživného, keď pri jej určení súd prvého stupňa vychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľky a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka je na materskej dovolenke, jej jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 194 Eur mesačne. Navrhovateľka sa stará o maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva s odporcom, ktoré je v útlom veku, nemožno preto od nej požadovať, aby nastúpila do zamestnania. Odporca má pravidelný príjem z pracovného pomeru 641 Eur, je nesporné, že z tohto príjmu uhrádza výdavky na bývanie v byte, v ktorom žije navrhovateľka sama s dieťaťom, mesačne vo výške 180 Eur. Ďalším jeho výdavkom sú náklady na pohonné hmoty na cestovanie do zamestnania 60 Eur mesačne, mesačný výdavok má na školné vo výške 60 Eur mesačne, výdavky na cestovanie do školy do E. priemerne vo výške 40 Eur mesačne, ďalej prispieva rodičom na potreby spoločnej domácnosti 65 Eur mesačne, takže odporcovi zostáva k dispozícii približne suma 240 Eur. Z vyjadrenia odporcu k odvolaniu je zrejmé, že na základe rozhodnutia súdu platí od 01.09.2012 výživné na maloleté dieťa v sume 100 Eur mesačne. Odporcovi takto zostáva k dispozícii suma približne 140 Eur mesačne, pričom navrhovateľke nezostáva žiadny príjem, nakoľko zo svojho rodičovského príspevku spláca hypotekárny úver a taktiež spláca pôžičku na kúpu auta vo výške 45 Eur, na ktorú jej podľa jej tvrdení prispievajú rodičia. Za tohto stavu aj odvolací súd považoval za primerané určenie výživného manželky v sume 80 Eur mesačne, počnúc od 01.10.2012, nakoľko v konaní bolo preukázané, že navrhovateľka v mesiaci september 2012 vybrala z účtu odporcu sumu 200 Eur. Z úradnej činnosti

odvolacím súdom bolo zistené, že po rozhodnutí súdu prvého stupňa bolo manželstvo účastníkov konania rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.01.2013, č.k. 6C/125/2012 rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2013. Za tohto stavu odvolací súd preto určil manželské výživné s účinnosťou od 01.10.2010 do 05.02.2013, t.j. do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol.

Na základe týchto skutočností, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Zároveň v zmysle § 160 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. určil odvolací súd zročné výživné za dobu od 01.10.2012 do 05.02.2013 (výživné za mesiace október, november, december 2012, január 2013, t.j. 4 x 80 Eur = 320 Eur, 5 dní z mesiaca február 2013 = 13,30 Eur) spolu vo výške 333,33 Eur, ktoré uložil odporcovi splácať v sume po 80 Eur, vždy do 15-teho dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľka je podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov oslobodená od súdneho poplatku za návrh. Preto poplatková povinnosť podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona bola uložená odporcovi. Výška súdneho poplatku predstavuje 6% z predmetu konania, t.j. 6% zo sumy 333,33 Eur = 19,50 Eur.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľka i odporca mali čiastočný úspech i neúspech v prvostupňovom i odvolacom konaní, a preto vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.